

האגודה לפתוח התיירות בא"י

(סוף מעמוד ג')

לעירנו מדי שנה בשנה, זהו טכור התיים של ירושלים ואתר מענפי העסק שלה היותר חשובים הכל יודעים, כי בשנה שלא באו תיורים לעירנו, במספר חשוב כטו בשנה הנוכחית, כמעט כל גלגלי העסקים בעירנו נעצרים, והנוק והתפסד של שנה אחת לעירנו עולים בסכומים עצומים, הוא לוקח לדוגמא את מצרים, שיש בה אגודה לפיתוח התיירות ושהכנסותיה השנתיות עולות ל-13000 ל"מ. הממשלה המצרית תומכת באגודה בסך 10000 ל"מ, המלונים הגדולים במצרים נותנים 600 ל"מ לשנה, חברת קוק 200 ל"מ, האמריקן אקספרס משתתף ב-150 ל"מ, גם הבנקים נותנים 700 ל"מ, הנהלת הרכבת בא"י תומכת ב-100 ל"מ, וסוחרי מצרים וחברות שונות.

האגודה מוציאה לאור חוברת מיוחדת לפרסום ב ת מ ש י מ א ל א אכסמפלרים, והפרסום שלה גדול גם בעתוני אמריקה ואירופה. האגודה המצ" רית מוכנה להקדיש בעתונה 2-3 עמודים בשביל א"י. העיקר הוא, שאגודתנו כאן תשתדל להגדיל את מספר חבריה בעלי השפעה ובעלי יכולת כספית רוחנית ומוסרית. כדי לתקביר את פעולותיה.

אמנם, בראשית הכיבוש האנגלי נוסדה אגודה כזו בירושלים ואולם לא האריכה ימים, אבל עכשיו הגיעה חשעה וע"כ פונה הוא שוב בקריאה אל הקהל הרחב בירושלים ובארץ לתת יד לאגודה, כי רק בנו- בכחנו ובטרענו, תלויה הצלחתה של האגודה.

הישיש הצעיר מר שלי, העומד בראש לשכת המסחר בעירנו זה 14 שנה, מצא לנחול להעיר הערות חשובות ורבות ערך ולהשמיע אי אלה דברי בקרת, לא בקרת-חרבן אלא בקרת בנין. הוא מדבר על האחריות הגדולה שקבלה עליה אגודה זו בתפקידה הרם: הצלחתה היא הצלתה של ירושלים, ואם חלילה להיפך—תהיינה התוצות אול מרות. הנואם מתעכב על שאלה קשה זו: במה

אפשר להסיר את התייר מכל המודות ערי אירופה ואמריקה, מהרי הימאלאיה שבאסיה ומכל המדות התבל אשר לפניו ולהביאו ירושלימה? ירושלים, למרות כל חשיבותה ההיסטורית אינה מו כו כ ש ר ה עדיין למשוך את התייר הגדול ואין בה עדיין כל סגולות אירופה ואמריקה כדי לנתק משם את התייר ולקרבו לא"י.

התשובה הנצחת שלו לבעיה קשה זו היא: ה ת ג "ך. לפי דעתו יש לפנות לחברה התנכ"ית הגדולה, שיש לה קרן של שמונה מיליון ל"ש, אשר תתמך ברצון באגודתנו ע"י הפצת אלפי אלפים ספרי הביבליה לשם הכשרת הלכ של התייר. "א"י היא מעורה בספר התנ"ך", ו"מורה דרך הכי טוב לא"י הוא—ספר הביבליה.

מ ר א ג ר ו נ ס ק י מעיר, כי א"י, ארץ ההיסטוריה העולמית אינה זקוקה ל פ ר ס ו ם , כי אם יש ל ה ז כ ו ד א ת התיירים על מציאות-תח בעולם. יש, לדעתנו, להכשיר את העיר לתייר-רים, להכניס תקונים חשובים, תקונים עקריים, שהם בלבדם יעלו את עירנו, את העיר ירושלים, למדרגה עליונה, כדי שהתייר לא יבוא רק ללון בה לילה אחד כי אם יוכל לשהות בה ימים ושבעות אחדים. הנואם מציע ליסד קרן תעמולה כדי לקבוע בלב התיירים אשר בכל העולם את זכה ארצנו ור כר ירושלים. לתכלית זו הוא מציע לקבוע ס פ ה י ו י ר י ם של 4-5 שיללינגים לכ"א, כל תייר יתרם ברצון אחוז אחד למאה מהוצאות נסיו-עתו לטובת קרן זו. גם הממשלה מעונינת בפיתוח הארץ והתיירות, ואם האגודה תפנה אליה אין כל ספק כי תפגש את הסכמתה ותטיל את המס הפעוט הזה באופן ישר או בלתי ישר.

לסוף הוא מעיר כי אגודה זו צריכה להיות כללית ומקיפה את כל הישוב, ולא רק של אנשים המעונינים בהבאת תיירים לארץ. יש ליצור קשר ומגע עם כל הקהל בירושלים, ובוה יבטיחו את הצלחתה של האגודה בארצנו.

מר שלי תמך בהצעתו של מר אנרונסקי בדבר קרן הפרסום והכתיבה לעזר להנהלת האגודה בדבר מט התיירים.

ד"ר פ י פ נ ב ר נ דבר גרמנית. מתוך

נסיונו הרב בעניני התיירות הוא מעיר כי יצא "שם רע" לארצנו, שהיא שייכת לארצות של היוקר הגדול, מפני שכנותה למצרים. התיירים מתאוננים כי החיים כאן הם יותר ביוקר מאשר בשוויציה ויתר ארצות בעלות הולוקה הנבוהה. אם החיים יהיו כאן ג ז ו ל , ינהרו התיירים מה מעמד הבינוני שהם נחוצים לארצנו. (דברי הנואם תורגמו לאנגלית ע"י מר פאסט).

ה י ל ו י הושב כי הטלת מ ס ע ה התיירים, ולו יהא גם מצעה, לא תצליח. התייר מוכן להוציא מאות לא"י לנסיעתו ולא יסכים לש-לם מ ס קטן. הנכיון הראה זאת במצרים: הממשלה הטילה מס תיירים ואחרי עבור מספר חדשים הרגישה כי הפתת מספר התיירים הבאים למצרים בגלל המס הנוסף הזה, ובטלה את הגזרה מ ר י ק ר נ י א ל מדבר בשם "דאר היום"; הוא אינו סוחר עתיקות ואין עסקו בתיירות, אבל הוא בן הארץ ותושב ירושלים. י ר ו ש ל י ם איננה אחת מערי המדינה של מאה ועשרים אלה נפש, כי אם עיר ע ו ל מ י ת , אחת הערים המעטות שתופסות מקום כ"כ גדול בדברי הימים של האנושיות. ויקטור הוגו אמר פעם: יש אתונה, יש רומא, יש פריז! ואנו נוכל להניד יותר בצדק: יש אתונה, יש רומא ויש י ר ו ש ל י ם ! ירושלים היא אחת מ ש ל ש ה ע ר י ם על פני כדור הארץ שהשפיעו על העולם, על האנו-שיות כלה השפעת כ"כ גדולה וחשובה. ירושלים היא עיר חכירה לא בלבד ליהדות, אלא גם לכל העולם ה נ ו צ ר י , ופשיביל זה באים אליה בכל שנה, זביחוד בשנים האחרונות, אלפים מבקרים ותיירים מפל המדרגות, חכמים, סופרים, אדירי ההון, מנהיגי מדינות, בני מלכים ומישהיו

מלכים. ואולם יש ת נ א י מקומי, פנימי, ביר-שלים עצמה, שטמנו תלויה התרבות התיירים. יש תקון עקרי ויסודי שזולתו אין כל עסק ואין כל תקומה לעירנו, והוא—הבאת מ י ם לירוש-לים. האגודה צריכה להשתדל, וזוהי גם חובת הממשלה והעיריה, שירושלים תהיה נפיה, יפה ונעימה לשבת בה ושתמשך אליה אורחים רבים לא בעתיקותה בלבד, לא רק ב ו ר ב ו ת י ה כי אם גם בטיב אוירה ובנועם החיים בה, ועייז יתרבו התיירים ותתרבה הפרנסה בעיר לכל יוש-ביה. גם הממשלה והעיריה מעונינות מאד בהת-קדמותה ובהתפתחותה של ירושלים, ואם תפנה אליה אגודת הפיתוח לתיירות בדרישה של מ י ם , בטח תיענה לה, וימצא הכסף להכניס מים ליר-שלים. היו"ר הודה לנואמים על הערותיהם והביע את תשורתו. כי כל הנוכחים במסיכה זו ישתדלו, כפי יכלתם לסייע מצדם לשם חווק האגודה ברבוי החברים הטובים והמועילים.